

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník

2022 /10



I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna“. Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu.

Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.“

Gn 18, 10,12

HESLO NA PROSINEC 2022

Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvice i žirný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.

Iz 11,6

ÚVODNÍK

Ano, přijdu brzy (Zj 22,20)

To slovíčko *ano* ukazuje, že se tu potvrzují dřívější vyjádření, že se tu přitakává k dřívějšímu směřování, o němž v bibli byla řeč.

Ano, přijdu brzo. Ano, to všechno platí a bude platit. To, co jste četli, vyvrcholí příchodem Kristovým. On je Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. Když Ježíš říká *ano, přijdu*, je to potvrzení jeho vítězství, jeho budoucnosti, jeho naplnění.

Ano, přijdu. Věříme v Ježíšův příchod? Máme opravdu tuhle naději, že Pán Ježíš Kristus je vyvrcholením dějin? Budoucností světa? Budoucností nás samých, smrti navzdory? Kéž by tomu tak bylo, ale myslím, že příliš často si toto Ježíšovo *ano, přijdu* asi nepřipomínáme. Zdá se nám to trochu nereálné, dost se to vymyká našim zkušenostem, a hlavně nás asi odrazuje to slůvko *brzy*. Vždyť naší zkušeností je, že rok jako rok běží, léta přibývají, lidé umírají - jaképak *brzy*?

A tak paradoxně to, co má být zintenzivněním a zpřítomněním, odkládáme stranou, nebereme to až tak vážně. Žádné *brzy* se nekoná, tak co...

Ale není dobré odkládat to stranou. Jednak bible praví, že u Boha je tisíc let jako jeden den, to *brzy* může být tedy velice relativní, a za druhé se ochuzujeme o vidění dobré budoucnosti, o vidění, které v současném světě a svém životě tolik potřebujeme.

Zkusme vzít to Ježíšovo *brzy* trochu vážněji - a otevře se nám nový pohled nejen na budoucnost, ale i na přítomnost. Tohle *brzy* udělá nám pořádek, abychom viděli, co je podstatné a co vedlejší, na čem záleží zásadně a co je podružné. Konejme to, co je Ježíšovo, co je kristovské, dokud čas!

Ano, přijdu brzo. A proto záleží víc na přátelství, odpuštění, solidaritě a pomoci, než na kontu v bance a kariérním postupu. Například.

Ano, přijdu brzo - a proto můžeme vidět třeba i to naše politické kolbiště z trochu jiného úhlu.

Ano, přijdu brzo - to také v neposlední řadě znamená, že lidský život jednoho dne skončí a že máme využít svůj čas k dobrým věcem.

Na Ježíšovo *ano, přijdu brzo* pak Jan odpovídá - *amen, přijď, Pane Ježíši!* Možná, že toto také není moc naše odpověď. My možná máme tendenci říkat spíš - ale vždyť život je docela pěkný, tak jak ho známe, tak ještě nechod', ještě je čas, ještě nás nech... Spíš ve smyslu "ještě ten fíkovník nevytínej, ještě ho okopej a pohnoj, ať dá užitek..."

Taková naše reakce je sice pochopitelná, a ani ne snad úplně špatná, ale přece jen nás to Janovo přitakání vede ještě o kus dál.

Pomyslete na bídu světa. Na všechno utrpení lidí, zvířat i přírody. Pomyslete na války, nemoci, hlad, násilí. Když nahlédneme všechno trápení, kterého je svět plný, a nebudeme před ním zavírat oči, pak i my s mnohem větší touhou a větší radostí přitakáme - *amen, přijď!*

Přijď Ty a tvá láska! Přijď milosrdenství a pravda! Přijď spravedlnost a právo! Přijď veselí a pokoj! Přijď království tvé!

Štěpán Hájek

Opožděné poděkování

K loňským Vánocům jsem dostala zvláštní dárek - diář, do kterého si mám zapisovat radostné události, které mě potěšily, za které jsem byla vděčná. Už mám popsaných několik stránek. Například, že po delší době pršelo a tráva se zazelenala nebo že jsem se potkala s milým člověkem. Některé záznamy jsou ryze osobní, ale téměř všechny mají jednu vlastnost: vždy je napíšu se zpožděním. Najednou mě napadne, že jsem si radost patřičně neuvědomila, nebyla jsem za ni vděčná. Ještě že mám ten sešit a můžu poděkovat alespoň opožděně. Když čtu radostné zprávy půl roku nazpět, řeknu si: "vždyť ono nebylo tak zle".

Marie Melicharová

BYLO

Konvent

V sobotu 12. listopadu 2022 se konalo 4. zasedání 42. seniorátního shromáždění (konventu) brněnského seniorátu. Na zasedání konventu jsou delegováni zástupci každého sboru seniorátu a k účasti bývají přizváni i tzv. poslanci s hlasem poradním, celkem se účastní kolem 90 osob. Tentokrát se konvent sešel v prostorách sboru Brno I na Opletalově ulici, protože Losův sál v Blahoslavově domě je ještě v rekonstrukci. Poslanci konventu tedy museli oželeť pohyb v prostorném Losově sálu, ale podle reakcí zúčastněných ani na Opletalově ulici nikdo nedostatkem prostoru netrpěl.

Po úvodní pobožnosti bratra Vladimíra Píra, po následném zahájení konventu jeho předsedou Ondřejem Mackem a po nezbytných zasedacích procedurách (zjištění účasti, dodatečný slib členů konventu, volba zapisovatelů, verifikátorů, skrutátorů a schválení programu) byla přednesena zpráva seniorátního výboru rekapitulující dění v seniorátu, do jehož vedení byl před rokem zvolen bratr senior Filip Keller a seniorátní kurátor Vladimír Zikmund.

Pro seniorát je velmi důležitá činnost poradních odborů (pro mládež, evangelizačního a misijního, pro vzdělávání výpomocných kazatelů, stavebního, pro Diakonii, pro laiky) a taky zapojení výpomocných kazatelů (v seniorátu nyní působí 16 výpomocných kazatelů z řad ostatních členů církve) a kazatelů ve výslužbě.

Sestra farářka Iva Květonová letos ukončí svou práci v seniorátu ve vedení odboru pro mládež, protože od r. 2023 bude ve svém sboru pracovat na plný pracovní úvazek. Po výborných zkušenostech s činnostmi tohoto odboru bude snahou seniorátního výboru nalézt a oslovit pokračovatele. Jednací materiály konventu jsou vždy s dostatečným předstihem dodány účastníkům zasedání v písemné podobě, takže jednotlivé zprávy už nejsou předčítány, ale vede se k nim rozprava.

Podle schváleného programu konventu byly jednotlivé zprávy odsouhlaseny, popř. komentovány. Ze sbírky darů Jeronýmovy jednoty v roce 2022 byla mezi 5 žádostí ze sborů rozdělena částka 170.000 Kč. Obsáhlé zprávy předložilo středisko Diakonie ČCE v Brně a středisko Betlém, dále církevní škola Filipka, která své služby úspěšně poskytuje již čtvrtým rokem, a taky Církevní mateřská škola a základní škola Sudice, která byla zřízena ČCE a vznikla díky nezměrné iniciativě a obětavosti farního sboru v Boskovicích.



Jako zástupci brněnského seniorátu na synod byli zvoleni Jiří Bureš a Radmila Včelná za faráře a Petr Matuška a Tomáš Rozbořil za presbytery.

Konvent projednal návrh změn církevního zřízení, výsledky hlasování postoupí synodu. Velkou úsporu času znamenalo elektronické hlasování, naprostá většina hlasovacích procedur proběhla elektronicky.

Na základě účetních revizních zpráv bylo schváleno hospodaření seniorátu za rok 2021 a byl schválen předložený rozpočet na rok 2023. Dále byl odsouhlasen rozvrh seniorátních a celocírkevních repartic na rok 2023. Mimořádné je snížení odvodů pro seniorát o 50 % pro všechny sbory.

V odpolední části zasedání proběhlo tzv. tematické sdílení. Konventuálové se rozdělili do 4 skupin tak, aby v každé skupině bylo zastoupeno přibližně 5 sborů. Uvnitř každé skupiny potom zástupci jednotlivých sborů představili a přiblížili ostatním život a práci ve svém sboru. Bylo to inspirativní sdílení zkušeností v době, kdy se velmi rychle blížíme k úplné odluce církve od státu. V mnohém přineslo užitečný pohled i na vlastní práci a náměty k jejímu zlepšení.

Letošním zasedáním seniorátního shromáždění byl ukončen čtyřletý cyklus 42. konventu brněnského seniorátu. Bylo poznamenáno, že dost možná se konvent v tomto uspořádání vzhledem k již probíhající diskusi o nové organizaci seniorátů konal jako poslední.

Václav Matoulek

Hudební nešpory v Červeném kostele 6. listopadu

Hezký hudební zážitek přinesl posluchačům Vokální ansábl Octopus Vocalis a Soubor Castello in Aria. Na program byly Duchovní villancicos - lidové písně renesance a baroka ze Španělska a Latinské Ameriky. Zpěváky doprovázely kopie dobových hudebních nástrojů, což ještě umocňovalo dojem pěveckých výkonů.



J

Je potěšitelné, že se koncertu zúčastnilo hodně posluchačů, kteří častým potleskem oceňovali výkony umělců. Kázáním posloužila sestra farářka Iva Květonová. Dobrovolné vstupné vyneslo snad dosud nejvyšší sbírku za dobu konání nešpor (13.444 Kč). Celá sbírka byla předána ve prospěch brněnské Naděje.

Příští hudební nešpory se konají 4. prosince a zveme opět k hojné účasti. Vystoupí při nich Ensemble Serpens cantat z Brna. Více informací je zveřejněno v Setkávání č. 9.

Mirka Šidlová

Díkůčinění v Tišnově

„Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě i tvému domu, ty i lévijec i bezdomovec, který bude mezi vámi.“ (Dt 26, 11).

Těmito slovy nás 2. října uvedla sestra farářka Olga Tydlitátová do nedělního rozjímání. Sešli jsme se stejně jako každou jinou neděli k bohoslužbám, a přesto tato neděle byla jiná. Byla to neděle Díkůvzdání. Příležitost, kdy jsme mohli Hospodinu poděkovat za úrodu, za všechny jeho dary, které denně dostáváme.



Po ukončení svátečních bohoslužeb s vysluhováním večere Páně jsme se téměř všichni přítomní odebrali ke společnému obědu, který na nás čekal v prostorách městského kulturního střediska. Iniciátorkou oběda byla sestra Jana Gajdošová, která věnovala svůj čas k naplánování i k organizaci celé akce. Za přípravou výzdoby stolů stála sestra Liba Vodová, o prostřené stoly se postarala sestra Eva Vávrová, která námi přinesené dobroty nachystala.

Byl to čas k zastavení a ke společnému pobytí. Naše pozvání přijaly i maminky z Ukrajiny, které náš společný stůl obohatily ukrajinským salátem, ale hlavně svojí milou přítomností. Po obědě čekalo na všechny děti překvapení - vyřezávání dýní.

Bylo nám všem pospolu krásně a já s vděčností za naše tišnovské společenství Pánu Bohu děkuji. A raduji se ze všeho dobrého, co nám dal Hospodin a dává bez přestání.

Lenka Floriánová

Konfivíkend

Opět po roce 11. a 12. listopadu se sjeli konfirmandi a někteří faráři z našeho seniorátu ke společným dvěma dnům ve škole Filipka v Židenicích. Setkání mělo téma „handicap“.

Viléma, jednoho z účastníků, zaujala zajímavá myšlenka páteční hlavní hry (docela by mě zajímalo, která; až ho potkám, tak se ho zeptám). Dobré seznamovačky a lidi. Překvapilo ho, že tam někdo hraje šachy, protože Vilém je velký šachista.

Pátek jsme zakončili večerním ztišením a než se šlo spát, tak jsme ještě hráli hry, zpívali a pili čaj v čajovně. Kdo nechtěl, čiloval v chill out zóně (tzn. například válet se ve spacáku, povídat si nebo nic neříkat, nic nedělat na k tomu předem určeném místě).

Všichni, tedy tři faráři, se odebrali ke spánku na Zelenou faru, aby byli freš (tedy čerství) na sobotní konvent brněnského seniorátu.



V sobotu dopoledne, po ranním ztišení a snídani, jsme přivítali naše hosty - Michala a Petra, kteří nám přišli povyprávět o životě s handicapem. Celé povídání bylo zaměřeno hlavně na sportování a Michal s Petrem nastolili

příjemnou a vtipnou atmosféru. Po svačině pak přišly na řadu dílny, šerm, vyrábění svíček a malování na hrnky. Každý si mohl vybrat, které dílny se zúčastní. Následoval oběd a po něm závěrečné povídání, vzájemná zpětná vazba a rozloučení.

Na základě podkladů od Ráchelky a Viléma sestavila Iva Květonová

Pozvání na Filipku

V neděli 6.11. měli husovičtí účastníci bohoslužeb krásnou příležitost - po bohoslužbách jsme byli pozváni na Filipku, naši církevní základní školu v Židenicích. Filipku mnozí bereme opravdu za svou. Myšlenku přinesla členka našeho sboru Ruth Konvalinková a spolu s manželem Petrem ji doslova dokázali vykouzlit zcela od nuly. Oba zkušené pracovníci ve školství s mnohaletou praxí s dětmi ve škole i v církvi, s vysněnou školou před očima postupně překonávali všechny překážky, kterých náš systém umí postavit opravdu hodně. A snem byla škola přátelská k dětem s kvalitní výukou. Filipka má v podtitulu „Škola příběhem“, což poukazuje na jeden nosný prvek předávání vědomostí, něco, co v církvi známe celá tisíciletí. A dnes škola stojí a funguje, a děti sem chodí rády a jejich úroveň, jak ukazují srovnávací testy, je jedna z nejvyšších v republice. Bojuje stále s mnoha materiálními problémy, vzhledem k vysokým požadavkům na učitele občas i s personálními problémy, ale zázrak už je tady, na zemi, a je to naše škola. Pracuje či pracovalo tu i mnoho členů sboru, včetně faráře Štěpána Hájka. Ten je svými biblickými příběhy na škole velmi populární.



No a v onu neděli jsme nešli na kávu do sborové kanceláře, ale do školy. Mnoho starších členů sboru už beztak ve škole nebyla pěkně dlouho. Prohlídka je pohladila na duši, u kávy si pak vypočetli příběh (!) podaný ředitelkou Ruth. Bylo to moc pěkné nedělní dopoledne a určitě přispělo

k pocitu sounáležitosti se školou, i k radosti, že se dětem dostává tak skvělého prostředí pro jejich první vzdělávání.

Ivan Cimr

Vzpomínková bohoslužba za anglickou královnu



Dne 16. září se konala v Betlémském kostele vzpomínková bohoslužba za anglickou královnu Alžbětu II. Bohoslužbu zorganizovala anglikánská církev - The Church of England, jejímiž členy jsou převážně Angličané žijící v Brně a jeho okolí.

Bohoslužbu vedl reverend Lea Williams podle anglikánské liturgie. Na stole Páně byla fotografie královny a kytice v národních barvách. Zpěvem posloužil pěvecký sbor Kůrovec se zpěváky z katedry anglistiky MU. Dirigoval a společný zpěv na varhany doprovázel Martin Grombířík. První ze společných písní byla královnina oblíbená „Praise, my soul, the King of heaven“.

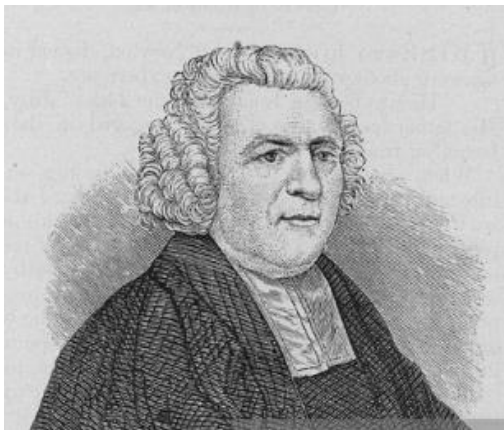
Bohoslužby byly zakončeny zpěvem anglické a české hymny. Nezapomenutelně se vryla do paměti píseň „Amazing Grace“ („Úžasná milost“) doprovázená varhanami a dudami. Skotský dudák pak zahrál i před kostelem při vycházení. S potěšením jsem pozorovala okna zaplněná zvědavými sousedy v okolních domech. Škoda, že na přípravu bohoslužeb bylo málo času a tak účast nebyla velká. Vše bylo třeba stihnout do pondělního oficiálního pohřbu královny. Vedlejším přínosem této společné bohoslužby bylo obnovení kontaktů s brněnskými anglikány přerušených covidem. Od ledna budou mít své pravidelné bohoslužby s nedělní školou v sále na Opletalově ulici v 17 hod odpoledne.

Marie Matoulková

Vzácná přízeň

Pod číslem 597 přináší náš nový zpěvník píseň, která se v této podobě poprvé objevila v mládežnickém zpěvníku Svítá (1992). Její text i melodie patří mezi celosvětově známé. Ve Wikipedii najdeme zajímavé podrobnosti kolem jejího vzniku.

Amazing Grace (česky též „Úžasná milost“) je křesťanská píseň, jejíž slova napsal anglikánský kněz a bývalý kapitán otrokářské lodi John Newton a publikoval ji v roce 1779. Melodie, podle které se píseň nejčastěji zpívá,



se jmenuje New Britain, což je árie neznámého autora - původem pravděpodobně z Irska.

Newton napsal slova z vlastní zkušenosti. Vyrůstal bez jakéhokoli náboženského přesvědčení, ale jeho životní cesta byla tvořena různými zvraty a náhodami, které často dal do pohybu svou vlastní vzpurnou neposlušností. Byl přinucen vstoupit do Královského námořnictva a nakonec se podílel na

obchodu s otroky. V březnu roku 1748 ho v noci na lodi "Greyhound" zastihla silná bouře a málem loď potopila. Báł se tak moc, až prosil Boha o milost. Tento okamžik znamenal začátek jeho duchovního obrácení.

V roce 1756, kdy bydlel a pracoval v Liverpoolu, se začal sám učit latinu, řečtinu a teologii. On a jeho žena Polly, kterou si vzal v roce 1750, se ponořili do církevního společenství a Newtonova vášeň byla tak působivá, až mu přátelé navrhli, aby se stal anglikánským knězem. Byl však odmítnut biskupem z Yorku kvůli tomu, že nemá vysokoškolské vzdělání, ačkoli pravděpodobnějším důvodem bylo jeho tíhnutí k evangelizaci a jeho styky s metodisty. Newton pokračoval ve svém zanícení a poté, co byl povzbuzen svým přítelem, napsal o svých zkušenostech z obchodu s otroky a o svém obrácení. Hrabě Dartmouthu, ohromen jeho příběhem, sponzoroval Newtona k vysvěcení.

V roce 1764 byl vysvěcen na anglikánského kněze a stal se vikářem v Olney v hrabství Buckinghamshire v Anglii, kde začal psát písně s básníkem Williamem Cowperem. Amazing Grace byla původně napsána pro ilustraci kázání na Nový rok 1773. Není známo, zda existuje nějaká původní hudba doprovázející tyto verše. V roce 1779 vyšla anonymně sbírka básní Newtona a Cowpera pod titulem Olney Hymns (Chvalozpěvy z Olney), mezi 280 Newtonovými texty vyšla i báseň Faith's Review and Expectation později známá jen jako Amazing Grace.

V USA byla Amazing Grace populární během tzv. druhého velkého probuzení na začátku 19. století. V té době byla spojena s více než 20 melodiemi, ale v roce 1835 byla spojena s melodií "New Britain", ve které se nejčastěji zpívá a hraje dodnes.

Volný překlad písně:

*Úžasná boží milost - jak krásně to zní - zachránila lumpa jako jsem já!
Kdysi jsem byl ztracený, ale teď vím jak dál. Byl jsem slepý, a vidím.*

*Byla to Tvá milost, která mě přivedla k pokoře a rozptýlila mé obavy.
Jak vzácná byla ta milost ve chvíli, kdy jsem poprvé uvěřil!*

Prošel jsem v životě mnoha nebezpečími a nástrahami, ale tato milost mě přes ně bezpečně přenesla a jeho milost mne dovedla domů.

Pán mi slíbil, že bude zase dobře. Jeho slovo mi dává jistotu, chrání mne a nenechá napospas zlému, abych mohl dál žít.

Až mé tělo zchřadne a srdce dotluče, a má pozemská pouť skončí, budu mít tam na druhém břehu život plný radosti a klidu.

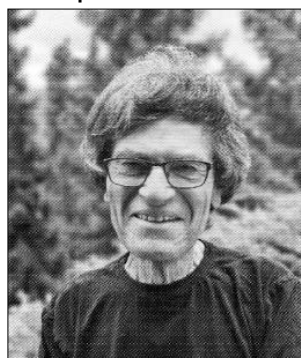
Země se jednou rozplyne jako sníh a slunce přestane svítit, ale ten, který mě zavolal k sobě, je navždy můj Bůh.

Jiří Gruber

Erratum

V předešlém čísle 9 (v tištěné verzi, v elektronické už je chyba opravena) v článku *Rozloučení s výstavou Klause Kuglera* je na straně 220 chybně popsána fotografie z Červeného kostela. Na snímku zleva je Petr Peňáz a tlumočník Zdeněk Mareček. Klaus Kugler nebyl přítomen, vpravo je jeho foto.

Omlouváme se za chybný popis obrázku v předešlém čísle.



STATEČNÉ ŽENY V BIBLI

Žena, která se smála

Ženy se smějí obecně více než muži a usměvaví lidé jsou o osmdesát procent atraktivnější. Při smíchu dostávají zabrat hlavně břišní svaly. Takže pekáč buchet si vedle posilovny uděláte i při pravidelném sledování dobrých komedií. Dvacet sekund kvalitního smíchu se prý vyrovná třem minutám na veslici.

Na smích se dá i umřít. První zaznamenaná smrt smíchem je z roku 207 př. n. l., kdy stoický filosof Chrysippos ze Soloi opil svého osla a pak se uchechtal k smrti při pohledu na to, jak se nebohé zvíře snaží ukousnout ze stromu datle.

V USA najdete celé nemocnice, které se specializují na terapii smíchem. A v České republice existuje dokonce církev smíchu (Ecclesia Risorum).

Smích má i svůj mezinárodní den, 5. říjen, s mottem „Udělej jednu laskavost - pomoz někomu k úsměvu.“

Kdosi smích nazval neprůstřelnou vestou. Smích je dobrý a pomáhá člověku být nad věcí a držet si odstup i v dost nesnadných situacích.

Sára ve stanu se směje, když slyší, jak jejich hosté mluví o tom, že bude mít dítě. A je to smích, který zprávu hostů označí šmahem za blbost. Aby taky ne, vždyť její tělo po přechodu už dávno není nastaveno na to, aby mohla otěhotnět. A navíc oba s Abrahamem jsou vyschlí starci. Jeden skoro sto, druhý devadesát. Je pryč jejich životní energie i touha po milování. Že by mohla ještě kdy zažít tu krásu, když spolu dva mají sex, radost, že je ještě pro někoho přitažlivá svému tělu navzdory? A že by se mohla na stará kolena stát matkou? Tomu všemu už dávno přestala věřit.

Nemusí nám být sto, abychom neprožívali něco podobného jako Sára. Věci, situace, vztahy, pro které už nemáme naději. Ze kterých se nám vytratila radost i chuť. Kde už nevidíme řešení, kde jsme přestali očekávat a těšit se, že by něco mohlo být přece jen ještě jinak, líp.

Sára se pokusila vzít celou věc do vlastních rukou. Zařídít si radost v životě po svém. Protože boží sliby se jaksi nenaplnovaly a jí došla trpělivost, která jí s vírou v Pána Boha dost zamávala. Dítě si pořídila oklikou přes náhradní matku Hagar. Jenže tahle svévole nakonec nepřinese nic dobrého. Zůstane z toho smutek, potrhané vztahy a ublížení. Možná ten její smích ve stanu je i smíchem nad sebou sama, nad vlastním snažením, které se vyjevilo jako nesmyslné. Hořký smích nad vlastním ponížením, když nechala svého muže spát s jinou, a když se pak dívala, jak se štěstím z rostoucího břicha směje někdo druhý.

Je to naše lidská touha mít nad vším kontrolu, řešit si věci podle svého a mnohdy dost svéhlavě. Taky to dělám. Neznamená to, že bychom měli složit ruce v klín a čekat, že Pán Bůh bude dělat všechno za nás. Rozhodovat, jednat, snažit se. To by bylo taky špatně. Důležité je však nevzdat se možnosti, že ve všem, co dělám, může ještě s něčím přijít Bůh. Nechat alespoň skulinku pro řešení, která nejsem schopna vidět nebo je nechci vidět, protože nejsou podle mého gusta, podle mého ega.

Svým svévolným jednáním si často nameleme držku, ale pro Pána Boha to není signál pro to, aby s námi skončil, aby přestal makat na vztahu s člověkem dál a dál. Nenechá se odradit žádným zklamáním, které s námi zažívá. Zachraňuje pro nás radost i v situacích, které vypadají konečně. A nezáleží na tom, jestli si to zasloužíme, jestli nám to připadá zbytečné, jestli o to stojíme nebo nestojíme.

Tak jako Bůh přišel zachránit radost Sáře s Abrahamem a dal jim Izáka, dítě, které přináší smích, přišel ji v Ježíši zachránit i nám. Hned na začátku

evangelia podle Jana je o tom napsán hezký příběh, příběh o svatbě v Káni Galilejské. Ježíš pro nás zachránil radost, aby naše bytí nebylo trapně prázdné a neradostné. Abychom žili šťastně, uměli se spolu smát a dokázali se na svůj život dívat s nadhledem.

Na smích a radost od Pána Boha se nedá umřít, protože nás zachraňuje před vším, co si náš život nárokuje, tedy i před smrtí. Tato boží radost není totiž limitována začátky ani konci, ale má přesah do věčnosti.

Jak zpíval Sváta Karásek: „V žití tvém dnes každá radost tvá, radost tu úplnou předjímá. V své smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá: Další host, nově host k nám vešel na slavnost.“

Iva Květonová

BÝT S DRUHÝM

Nejste na to sami

Rozhovor s vedoucí lékařkou MUDr. Reginou Slámovou o činnosti Centra paliativní péče Brno, jeho poslání a cílech

V paliativní péči pracujete dlouhou dobu, jste v tomto oboru respektovanou odbornicí. Jak jste se k tomuto oboru vlastně dostala a co na této práci shledáváte pozitivního?

K paliativní medicíně jsem se dostala jako mladá lékařka na interním oddělení jedné brněnské nemocnice. Poznala jsem, co vše potřebují lidé s nevyléčitelnými nemocemi a jaké to je umírat v nemocnici opuštěn, a také s tím, že člověk nemá uzavřený život. Zjistila jsem, že existuje obor paliativní medicína, který připravuje plán péče pro nemocné s pokročilými nemocemi. Můžeme se tak připravit na závěr života a stihnout i mnohem více, než si myslíme.

Pozitivní pro mě je, že lidé s pomocí paliativní péče často pookřejí, můžu jim nabídnout, že na to, co mají před sebou, nezůstanou sami. Povzbuzující také je, že jsou lidé, kteří dokážou i při umírání myslet na druhé, na to, že rodina zvládne i to, čeho se bojí. A hlavně lidé, pokud mají paliativní péči, neumírají se strachem, jestli to zvládnou. Paliativní péče jim dává možnost připravit se i na to, čeho se nejvíce bojí, a žít plný život až do konce.

Co vlastně znamená paliativní péče?

Paliativní péče je určena pacientům se všemi nemocemi, v jakémkoli věku. Ve stáří jsou to nemoci jako demence, stařecká křehkost, selhávání orgánů i onkologické nemoci. Ale i mladší lidé někdy potřebují paliativní péči, u nich jde o nemoci spíše onkologické či neurologické. Může být určena i pro dětské pacienty. Je individualizovaná, to znamená, že reaguje na potřeby konkrétního pacienta. Řídí se plánem péče, který stanovujeme

s pacientem a jeho blízkými. Je užitečná pro člověka mnohem dříve, než si často myslíme. Je to péče, která se věnuje léčbě potíží, jako je například bolest, dušnost, zažívací potíže, úzkost, nespavost apod., ale i podpoře v životě s nemocí a ošetrovatelské péči. Nabízí život v co nejvyšší kvalitě navzdory nemoci, a když to nejde jinak, klidné umírání. Nemocný, případně i jeho blízcí, tak nezůstávají na život s nemocí sami a mohou se spolehnout, že je lidé z paliativní péče vždy podpoří.

Co bylo záměrem vzniku Centra paliativní péče Brno?

Centrum vzniklo za podpory vedení města Brna s cílem zvýšit dostupnost specializované paliativní péče v Brně. Dle doporučení České společnosti paliativní medicíny by měl být pro 100 tisíc obyvatel zřízen jeden domácí či mobilní hospic a jedna ambulance paliativní medicíny. Protože kapacita nebyla v Brně dostatečná, rozhodlo se město podpořit tuto oblast zdravotní péče a zřídit domácí hospic jako příspěvkovou organizaci. Centrum paliativní péče tak doplňuje současné existující služby a nabízí i služby nové, například paliativní péči v domovech pro seniory.

Jaké služby Centrum paliativní péče Brno nabízí?

Součástí centra je ambulance paliativní medicíny, městský domácí hospic a paliativní poradna. V ambulanci vyšetříme nemocné, kteří do ní přijdou, ale lékař ambulance může přijet za pacienty i domů, pokud jsou špatně pohybliví. Lékař společně s pacientem a jeho rodinou sestaví plán péče, který stanoví, co můžeme a budeme dělat, aby byl život navzdory nemoci co nejkvalitnější, i postup při řešení komplikací. Často odvrátíme pobyt v nemocnici, pokud je možné řešit zdravotní potíže i doma. Ambulance se nachází na poliklinice Zahradníková, je v provozu v ordinálních hodinách.

Domácí hospic je zdravotní služba, která je k dispozici 24 hodin denně, sedm dní v týdnu pro pacienty, kteří jsou do péče přijati. A to proto, že potíže se mohou změnit, pacient potřebuje jiné léky a podobně, tak abychom situaci zvládli doma. Pomáhá lidem důstojně a co nejdéle žít s nemocí až do konce života doma, ale i v jiném sociálním prostředí, například v domovech pro seniory. Doma provádíme i některá specializovaná ošetření, která by měl pacient zajištěna v nemocnici, injekce, převazy ran atd.

V poradně paliativní péče vysvětlujeme zájemcům, jak funguje naše ambulance a domácí hospic. Poskytujeme sociální poradenství, informace o dostupných službách v místě bydliště; poradenství je určeno celé rodině nemocného, případně dalším blízkým a pečujícím.

Za uplynulý rok jsme měli 205 klientů v domácím hospici a 63 pacientů v ambulanci paliativní péče. Služby centra jsou hrazeny ze zdravotního pojištění. Příspěvek 100 Kč za den péče hradí pacient za další služby nehrzené ze zdravotního pojištění.

Kdo ve vašem týmu pracuje?

Působí zde vícero profesí. Jedná se o multidisciplinární tým, protože poskytujeme klientům nejen zdravotní a ošetrovatelskou péči, ale i podporu v dalších oblastech. A to proto, že nemoc mění člověka i jeho sociální

možnosti, vyvolává emoce a otázky, které je dobré sdílet, protože mohou člověka tížit. Celkem je nás nyní 18 a v našem týmu jsou lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovník, psychoterapeut i duchovní, kaplani. Pomáhají nám i dobrovolníci.



Jak se o vás dozvědí vaši případní klienti a jak si může člověk zařídit tuto péči pro svého blízkého?

Paliativní péči doporučuje nejlépe ošetřující lékař, který zná pacienta i jeho onemocnění. Proto je nejschůdnější požádat o paliativní péči jeho. Jednoduše vypíše elektronickou žádost, do které uvede i kontakt na rodinu nebo pacienta, a náš sociální pracovník se jim ozve a domlouváme se na potřebné péči. Pokud by chtěla požádat o péči rodina nemocného, může se ozvat telefonicky do naší poradny, kde se domluvíme, jak péči zajistit. Kdokoli se dozví informace o nás také na naší webové stránce.

Jak probíhají návštěvy u klientů a jejich rodin?

První návštěva v domácnosti se koná v den, kdy přijde nemocný z nemocnice domů, nebo většinou maximálně do tří až čtyř dnů po podání žádosti. Na první návštěvu přijde většinou lékař a zdravotní sestra, nemocného vyšetří, pročtou dokumentaci a domluví se na péči, lékař předepíše léky. Plánujeme zdravotní, ošetrovatelskou i sociální péči. Poté chodí sestra i lékař na pravidelné kontroly, třeba i denně, tak jak to vyžaduje zdravotní stav. Sestry poskytují ošetrovatelskou péči, kontrolují potíže pacienta a také mluví o tom, co je pro nemocného důležité. Jde nám o to, vylepšit život, jak jen to jde, a povzbudit pacienty. Podporujeme pečující a poradíme jim v tom, co vše nemocný potřebuje a jak o něj pečovat, sociální pracovník pomůže v oblasti sociální péče a sociálních

dávek. Důležitá je duchovní péče, která dodává odvahu, naději, řeší otázky smíření, vyrovnání se se životem, odpuštění. S členy rodiny se setkáváme i po smrti jejich blízkého a pomáháme jim vyrovnat se s bolestí ze ztráty blízké bytosti.

S jakými největšími problémy a výzvami se ve vaší práci potýkáte?

Velkou výzvou je doprovázet a podporovat nemocného, i když ho nemoc hodně trápí. V takovou chvíli často pomůže to, že je člověk doma, že může být se svojí rodinou. Pacient, který ví či tuší, že mu nemoc může zkrátit život, je nejraději doma, kde se lépe cítí i jako člověk, nejen jako „nemocný“. A paliativní péče mu může být oporou. Nevyhneme se i rozhovorům, co bude, až se nemoc zhorší, až budu umírat. I když ty hovory jsou třeba zpočátku náročné, pomohou k naplňování dalších kroků či opěrných bodů při cestě nemocí. Důležité je, že jsou to rozhovory, které nám pomohou žít s klidem, že vše, co můžeme udělat, uděláme. Plánujeme cestu nemocí společně. Je pro nás důležité, co si nemocný přeje, a nikoho do rozhovorů nenutíme. Další výzvou je pomoci blízkým nemocného najít rovnováhu v nelehké situaci, rozvrhnout síly a psychicky vše ustát. Jde to.

S kým spolupracujete, jaké máte další projekty?

Mezi naše projekty patří spolupráce s domovy pro seniory a nemocnicemi v městě Brně. V domovech pro seniory nabízíme paliativní péči stejně jako nemocným doma. Řada z nich vnímá domov pro seniory jako svůj domov, a když nemohou v nemocnici lépe pomoci, přejí si, aby zdravotní péči dostali v domově, kde také chtějí umírat. Domovy pro seniory o nás vědí, mohou se na nás kdykoli obrátit. Jsou to zařízení sociálních služeb, my můžeme poskytnout zdravotní péči. Nabízíme také konzultace laické i odborné veřejnosti o možnostech paliativní péče.

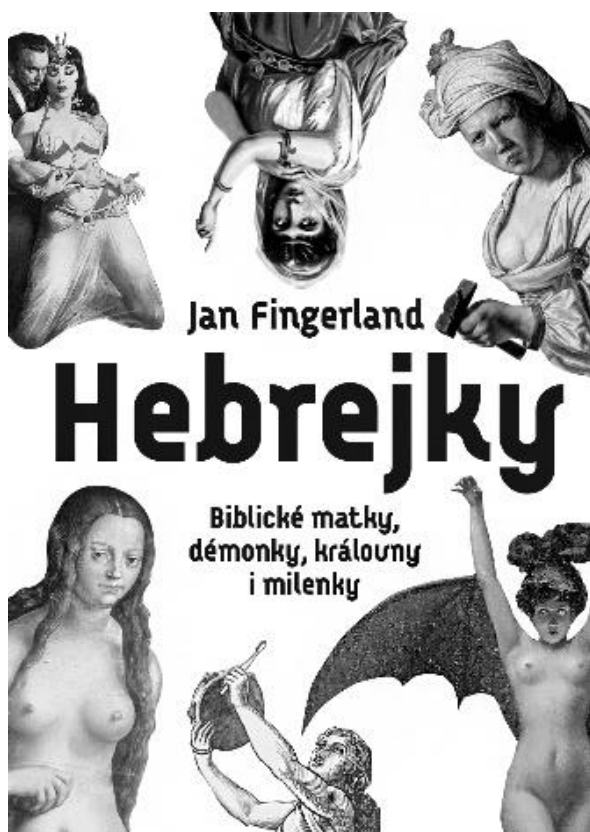
Převzato z časopisu Senior žurnál - jaro 2022

PRÁVĚ JSEM DOČETL

Hebrejky

je tentokrát titul knihy - obsáhlé, poutavé, vynalézavě prezentující sympatický obsah.

Už samotná volba tohoto názvu dokládá schopnost autora (Jan Fingerland) zaujmout čtenáře. Tvar slova v mužském rodu („Hebrejci“) by myslím zněl méně neobvykle, ale jednak by zdaleka neupoutal tolik pozornosti, jednak by byl málo použitelný, neboť spisovatel píše o ženách. - Opovažuju se tvrdit, že skutečně neměl v úmyslu doplnit deset článků o statečných ženách v jednotlivých číslech letošního Setkávání, ale možnost doporučit jeho knihu zrovna v této souvislosti se mi zamlouvá.



Dvacet jedna kapitol pojednává o postavách; je jim společné to, že se do paměti lidí dostaly z bible. Jednadvacet žen z těch, o nichž se v bibli dočtete (o většině z nich ve Starém zákoně a apokryfních knihách), autor představuje s elegancí, objektivně a poučeně. V našem prostředí, v němž jakákoli znalost bible je mimořádně výjimečný jev, jde o pozoruhodný autorský čin.

Obávám se, že se najdou okruhy křesťanských čtenářů, jimž bude vadit, že spisovatel se neomezil na to, aby popsal „historickou“ skutečnost, snesl o životě a činech představovaných žen doklady z dobových pramenů a poučil čtenáře o povinnosti přijmout jejich souhrn jako součást své víry, neboť je to

přece v bibli černé na bílém. - Postupuje jinak. Seznamuje čtenáře s tím, co o jeho postavách napsali bibličtí pisatelé, ale sleduje také, jak je viděla lidová tvořivost, výtvarné umění, literatura, hudba, antropologie, psychologie, sociologie, politologie. Nebývá toho málo. Napořád máme před očima rozhovor mnoha zajímavých účastníků, podnětný a nápaditě představovaný.

Práci s množstvím materiálů autor zvládá s bravurou, výsledkem je čtivý text, svěží a sdělný.

Látku, kterou poskytují samotné biblické texty, zkoumá ovšem kniha velmi pozorně, důkladně, oproštuje její obsah od součástí, jimiž ji opatřilo nepozorné čtení, a upozorňuje na tradiční prvky, které v biblickém textu nejsou obsaženy, ale v průběhu staletí zakořenily v běžném povědomí o sledovaných postavách. - Zde poznamenávám: je s podivem, že autor používá dosti nediferencovaně výraz „židovský“, když píše o postavách a dějích z dob před bábelským zajetím. Ne všichni Izraelci tehdy byli Židé, ne všechny Izraelky měly židovskou národnost a ne vše, co tehdy patřilo k Izraeli, bylo židovské.

Literární podobu příběhů biblických postav, pokud lze jejich příběh vůbec sledovat, spisovatel průběžně usiluje vnímat se zřetelnou sympatií k vybraným postavám. I pro ty z „Hebrejek“, které skutečně nezískaly sympatie biblických autorů, pátrá po možných okolnostech, které by vyvrátily, nebo alespoň zmírnily, zlou pověst, jíž se jim dostalo. Všímá si

tedy nejen známých a oblíbených postav, nýbrž i těch vsutku neoblíbených a takových, které v obecném povědomí zůstávají na okraji pozornosti.

Odezvy zpráv o biblických matkách, démonkách, královnách i milenkách, jež se objevily ve výtvarném umění, kniha doprovází velikým počtem obrazového materiálu. Při čtení záhy začnete litovat, že se tomuto prvku nedostalo náležitého technického provedení (kromě obálky zůstává vše černobílé a velmi jednoduše připravené pro tisk). Každému, kdo takovou lítost se mnou sdílí, připomínám, že náklady na publikaci, v níž bychom našli všechny otištěné ilustrace v podobě dokonalých reprodukcí, si snad dovede představit odborník, ale její prodejní cenu by se málokdo odvážil být i jen vyslovit. Chci tedy zůstat vděčný za to, že se kniha ve stávajícím provedení dostala do čtenářských rukou.

Jaroslav Vítek

Jan Fingerland, Hebrejky, Biblické matky, démonky, královny i milenky, vyd. Nakladatelství Pražské příběhy, 2022, 309 str.

HISTORIE

Jednička končí - Setkávání začíná

Na základě rozhodnutí staršovstev prvního a druhého brněnského sboru bude od ledna 1999 vycházet nový společný časopis pro oba sbory. Jeho název bude SETKÁVÁNÍ s podtitulem Brněnský evangelický měsíčník. Jeho cílem bude informovat členy obou sborů o všem důležitém, co se v našich sborech děje a plánuje. Bude přinášet informace ze seniorátu, církve a ekumény, rozhovory a vzpomínky na významné členy našich sborů, náměty na výlety do okolí, biblické pobožnosti, modlitby, kvízy, okénko pro děti, jména našich jubilantů a bude samozřejmě otevřen i vašim příspěvkům a podnětům. Věříme, že časopis bude od jisté míry plnit i roli misijní a pomůže nám získat kontakt s těmi, kteří do našich shromáždění nepřicházejí.



z úvodníku časopisu Jednička, číslo 4, prosinec 1998

Setkávání

Každé setkání nás může obohatit. Do našeho života, obzoru a pohledu může vstoupit něco nového a nečekaného. Setkání znamená často změnu a novou příležitost. Setkání však může znamenat i zápas, nepochopení a nutnost se rozhodnout.

K zvláštnímu a neopakovatelnému setkávání dochází v křesťanském sboru. Setkáváme se tu s Božím slovem, které před námi otevírá nové pohledy a možnosti. Připomíná nám naši svobodu i odpovědnost. Je to setkání s pravdou a světlem. Soudem i záchranou.

Setkáváme se tu také mezi sebou. V každém člověku potkáváme rozmanitost a bohatství Božích obdarování. V každém člověku se můžeme setkat s Kristem, který nám přináší pomoc nebo naši pomoc očekává.

Setkáváme se tu však i sami se sebou. Boží slovo nám pomáhá vidět se tak, jak nás vidí Bůh. Jako hříšníky, kteří dostali milost. Jako prach země, který byl vyzdvižen k Boží slávě.

Setkání, k nimž dochází v křesťanském sboru, tvoří páteř našeho života. Nedávají nám ustrnout. Pomáhají nám jít dál.

Nestačí přitom jedno velké setkání. Bůh se s námi chce setkávat stále znovu. Jeho milosrdenství jsou nová každého jitra.

Proto SETKÁVÁNÍ. Proto vždy znovu přicházíme do shromáždění církve. A proto také každý měsíc tento časopis. Pomocí psaného slova a několika listů papíru chceme těmto setkáváním napomoci a rozšířit jejich možnosti.

Nový časopis má za úkol především informovat o všem důležitém a zajímavém, co se v našich brněnských sborech děje a plánuje. Chceme jeho prostřednictvím oslovovat členy a přátele sboru a dát jim na stránkách časopisu příležitost k vzájemnému setkávání a rozhovoru. Uvítáme proto vaše články a podněty.

Těšíme se, že časopis přispěje k živější spolupráci brněnských sborů, které se rozdělily teprve před 47 lety a mají proto mnoho společného.

Časopis můžeme považovat za rozšířená sborová oznámení, kterým by měl do jisté míry odlehčit. Na mnohé podrobnosti bude nyní možné v ohláškách pouze upozornit. Nechceme přitom konkurovat ostatním církevním časopisům. Chceme psát především o tom, co bude zajímat brněnské evangelíky a oslovit ty, o nichž víme, že hledají hlubší zakotvení života. Proto uvítáme, když časopis nabídnete k přečtení svým přátelům.

redakční rada

Otištěno v Setkávání ročník I, číslo 1, leden 1999

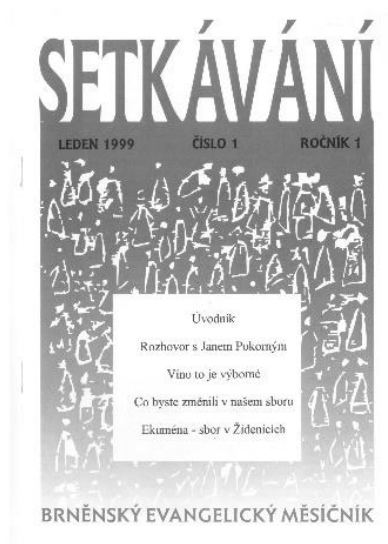
Brněnský evangelický měsíčník

přinesl za uplynulých 24 let řadu článků na různá témata z církevního i společenského života. Věnovali jsme se v něm současnosti i historii, hudbě i slovu, psali jsme o žijících i zemřelých.

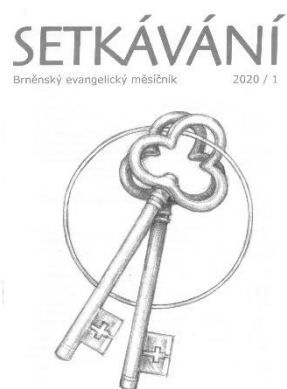
Největší a nejdůležitější část přitom tvořily zprávy o dění v našich čtyřech sborech v Brně a v menší míře i brněnském seniorátu. Zpětně tak bude možné dohledat a připomenout si nejrozličnější setkání v našich sborech, včetně fotografické přílohy.

Snažili jsme se většinu článků zařadit do pravidelných rubrik. Nikdy nechybělo BYLO, BUDE, LIDÉ VE SBORU, ZE STARŠOVSTVA, stejně jako modlitby, biblické výklady, rozhovory, zprávy z cest, pravidelné úvodníky a měsíční přehledy bohoslužeb a sborových aktivit v týdnu. Většina ročníků se však vyznačovala také svou vlastní řadou, kterou často tvořilo deset ucelených témat, otázek nebo postav. Některé tyto řady vycházely nepravidelně a objevily se ve více ročnících. Pro zajímavost uvádíme jejich přehled.

- 1999 Evangelické kostely na jižní Moravě,
Výročí měsíce, Domácí pobožnost
- 2000 Křížovky s biblickými citáty, Ankety
- 2001 Naši varhaníci
- 2002 Obálka: mozaiky z Raveny
- 2003 Obálka: ilustrace Kralické bible
- 2004 Modlitba Páně,
Bohoslužby krok za krokem
- 2005 Obálka: Pasionál abatyše Kunhuty,
Čteme Bibli
- 2006 Jak to řekli (vyznání víry),
Koutek pro mládež, Stránka pro děti
- 2007 Příběh církve (Sk), Zaujalo nás,
Diakonie, Naše sbory
- 2008 Čteme Bibli, Naše sbory,
Služba bližnímu, Muži české reformace
- 2009 Naše sbory, Zaujalo nás,
Jak se to dělá, Dětem
- 2010 Ježíšova podobenství,
Čtyřikrát z Brna, Služba bližnímu,



- Naše sbory, Muži české reformace
- 2011 Ježíšova podobenství II,
Čtyřikrát z Brna, Naše sbory,
Jak se to dělá, Víra a tradice,
- 2012 Evangelické kostely na jižní Moravě
- 2013 Kázání výpomocných kazatelů,
Evangelické školství,
Starozákonní apokryfy,
- 2014 Otazníky nad Biblí,
Z nového zpěvníku,
Neznámá evangelia,
Církev na očích, Osobnosti reformace
- 2015 Biblická botanika, O čem se hovoří,
Církevní otcové, Otazníky nad biblí?
Osobnosti reformace, Z půdních archivů
- 2016 Biblická zoologie, O čem se hovoří,
Církevní otcové, Z půdních archivů
(vybraná kázání z minulého století)
- 2017 Biblická přírodověda, O čem se hovoří,
Brněnští kazatelé, Naši presbyteři
- 2018 Biblická matematika,
Pojďme spolu (z Brna do Nosislavi)
Právě jsem dočetl/a
- 2019 Ovoce Ducha,
Gaudete et exsultete
(encyklika papeže Františka)
- 2020 Dvanáct apoštolů,
Zastavení na ekumenické pouti,
Počátky křesťanství na Moravě
- 2021 Dvanáct malých proroků,
Kalendárium,
Pojďme spolu, (z Hustopečí do Klobouk)
- 2022 Statečné ženy v Bibli,
Být spolu, Diakonie



Většina článků byla napsána přímo pro SETKÁVÁNÍ, menší část byla přebírána z jiných časopisů nebo z internetu.

Časopis vycházel nejprve v nákladu 500 výtisků, později byl náklad snížen na 330 výtisků a distribuován do čtyř brněnských sborů (Brno I 150, Brno II 120, Brno-Židenice 25, Brno-Husovice 15, Rychmanov 10, knihkupectví Cesta 5 a několik povinných výtisků). Většinu nákladů pokrylo předplatné a přímý prodej. Část byla využita k rozdání v kostelech a při akcích pro veřejnost (Noc muzeí, Noc kostelů, nešpory, atd.)

V době covidu začal časopis vycházet také v elektronické podobě pro celý brněnský seniorát a je nyní rozesílán abonentům hromadné adresy BSinfo.

Na internetových stránkách sboru v Brně I jsou v současné chvíli k dispozici všechna čísla od roku 2005 do současnosti, včetně obsahů jednotlivých ročníků, a do konce roku tam budou vložena všechna čísla od prvního ročníku v roce 1999 a čtyři čísla Jedničky z roku 1998.

Různorodé svědectví o tom, jak žily naše sbory, jakými tématy se zabývaly, jak a kde jsme se spolu setkávali, tak nebude přístupné pouze pro badatele v archivu, ale doslova pro každého.

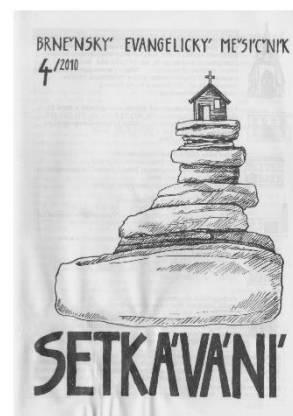
Zcela unikátní byly a stále jsou obálky, které po celou dobu vytvářela sestra Iva Tůmová a dávala se při nich inspirovat hlavním tématem ročníku. Díky Ivě tu najdeme perokresby všech kostelů a modliteben v brněnském seniorátu a okolí. Nejobtížnější asi muselo být vystihnout zvěst dvanácti malých proroků, deseti statečných žen nebo Ježíšova podobenství. Na obálky se však také dostaly výtvarné detaily našich kostelů. Jestlipak víte, že obálka 7. čísla roku 2011 má jako námět podlahovou větrací mříž v Červeném kostele?

Děkuji tímto všem spolupracovníkům v redakční radě i mimo ni, všem autorům článků i fotografií. S úctou a vděčností chci na závěr připomenout ty, kteří během této práce zemřeli, a těším se, že s těmi živými se budeme setkávat dál a mnoha jinými způsoby než na stránkách SETKÁVÁNÍ.

Členové redakční rady:

Jiří Gruber	1999 - 2022
Jaroslav Vítek	1999 - 2022
Marek Baláš	1999 - 2010
Miloslav Cahlík	1999 - 2022
Iva Malíková	1999 - 2022
Ludmila Marková	1999 - 2008
Daniela Ryšavá	1999 - 2002
Ctirad Novák	1999 - 2020

Eva Šimková	1999 - 2003 +
Blahoslav Šimek	1999 - 2020 +
Kateřina Cahlíková	1999 - 2001
Jana Kovářová	2000 - 2003
Pavel Nagy	2000 - 2001, <i>křížovky</i>
Jan Franců	2001 - 2022
Jiří Nantl	2001
Ladislav Hájek	2003 - 2021 +
Marie Melicharová	2003 - 2020
Hana Dvořáková	2005 - 2022, <i>korektury</i>
Věra Dadáková	2006 - 2010
Jana Slámová	2006 - 2016 +
Jiří Malý	2008 - 2010
Dáša Stejskalová	2008 - 2010
Alexandra Jacobea	2010 - 2020
Ondřej Kolář	2011 - 2013
Dušan Marek	2011 - 2013 +
Jiří Novák	2011 - 2017 +
Jarka Procházková	2011 - 2022
Jan Soběslavský	2011 - 2018
Marta Židková	2011 - 2014
Iva Černá	2013 - 2014
Martin Horák	2013 - 2022
Katka Rybáriková	2013 - 2014
Jan Vondra	2013 - 2022, <i>zpracování pro tiskárnu a úprava fotografií</i>
Radoslav Cichý	2019 - 2020, <i>úprava fotografií</i>
Jana Hofmanová	2016 - 2021
Radka Včelná	2016 - 2021
Marie Matoulková	2018 - 2022



Redakční rada Setkávání 2. listopadu 2022



Jiří Gruber



Iva Malíková



Ctirad Novák



Marie
Matoulková



Hana
Dvořáková



Jan Vondra



Martin Horák



Jarka
Procházková



Iva Květonová



Jan Franců



Jaroslav Vítek



Miloslav Cahlík

ŽILI MEZI NÁMI

Láska nikdy nezanikne

Tento text z 1. Kor. 13,8 najdeme ovšem německy (Die Liebe höret nimmer auf) na kamenné desce v Červeném kostele pod jmény členů německého luterského sboru padlých v první světové válce. Deska byla celé roky zalíčena a byla odkryta teprve před několika lety.

Stejný text najdeme i na hrobě Theo Turka, faráře německého evangelického sboru v Brně, který zemřel v roce 1942. Za tři čtvrtě roku po něm zemřela v osmnácti letech i jeho dcera Marliese, která je pohřbena s otcem ve stejném hrobě. Hrob faráře Turka je jedním ze tří hrobů, o které pečuje náš sbor.

Dalším hrobem je hrob seniora a faráře Hermanna Klebeka, opět faráře brněnského německého evangelického sboru, který byl současníkem Václava Pokorného. Byl vyslán německým evangelickým sborem jako jejich zástupce, aby se účastnil slavnosti otevření Betlémského kostela 23. května 1895.

Do třetice pak pečujeme o hrob básničky a spisovatelky Marie Rafajové, nositelky titulu Spravedlivá mezi národy, který stát Izrael uděluje lidem nežidovského původu, kteří za druhé světové války riskovali svůj život při záchraně Židů před holokaustem.



Theo Turek
skupina H6, č.h. 300

Hermann Klebek
skupina 7, č.h. 54

Marie Rafajová
skupina 107, č.h. 54-55

Blížící se konec roku, krátící se den, usínající příroda vedou k bilancování. Vzpomínáme na ty, kteří nás předešli jak v „oficiálním termínu Památka zesnulých“ 2. listopadu, tak v počínající tradici „neděle věčnosti“, která

tento rok v našem sboru Brno I připadla na 20. listopadu. V našem sboru byla slavena loni poprvé a vzpomínali jsme především na ty, kteří zemřeli na covid a vzhledem k epidemiologickým opatřením jim ani nemohl být kolikrát vystrojen pohřeb, kde by se s nimi blízcí mohli rozloučit.

Protože se jedná o novou tradici, pojem se plete a mnozí tuto neděli nazývají nedělí vděčnosti. Myslím si, že to ale není od věci, protože opravdu s vděčností můžeme, smíme a chceme vzpomínat na ty, kteří tu byli před námi, kteří nám prošlapali cestu, a s mnohými jsme měli i kus cesty společný. V církvi i pro náš osobní život spolutvoří tito lidé oblak svědků, který předává radostnou zprávu dál. Zprávu o tom, že nás Pán Bůh má rád a že jeho láska nikdy nezanikne. A tak si přejme, aby i na nás někdo vzpomínal s láskou a vděčností a abychom i my přidali svou šlápotu do tohoto řetězce.

Marie Matoulková

DÍKY A PROSBY

Pane Ježíši Kriste, ty jsi pramen, který nás posiluje. Děkujeme, že z něj smíme čerpat. Ve tvém jménu se nyní obracíme k tvému i našemu nebeskému Otci a předkládáme mu své prosby:

Myslíme především na nemocné, kterým neumíme pomoci. Dej jim sílu překonávat a snášet bolesti a tělesné nesnáze. Daruj nám vhodná slova, kterými bychom je dovedli potěšit a vnést do jejich života naději.

Prosíme za ty, kdo pečují o starého a nemocného člověka, dej jim sílu a lásku tam, kde je to těžké a namáhavé.

Prosíme za ty, kteří zápasí se svými pochybnostmi. Za ty, kteří se topí ve svých starostech a nevědí, jak dál. Prosíme za každého, kdo tě hledá a neví, kam se obrátit.

Prosíme za ty, s nimiž žijeme pod jednou střechou. Dej, ať spolu dovedeme vycházet s láskou a ohleduplností, ať jsme k sobě upřímní a pravdiví, ať se dovedeme navzájem podepřít, udělat jeden druhému radost a snášet se ve svých odlišnostech.

Prosíme za ty, kteří trpí válkou, byli vyhnáni z domova, za lidi odkázané na pomoc druhých, za lidi, kteří ztratili důvod k radosti a vděčnosti. Dej, prosíme, aby se dočkali změny a mohli žít ve svobodě.

Přimlouváme se za tvou církev, která je rozseta po celém světě, za sbory naší církve i za náš sbor. Prosíme o dary tvého Ducha, abychom dovedli druhé lidi oslovit, zaujmout a ukázat jim cestu k tobě. Amen.

Přímlovná modlitba zazněla ve sboru v Brně-Židenicích 20.11.2022

Kavárnička v Brně I

- 7. 12. Hudební vystoupení studentů konzervatoře
- 14.12. Sestra Věra Bednářová navodí sváteční atmosféru poslechem vánočních koled
- 21.12. Bratr Jan Franců promítne fotografie ze svých cest po Dolomitech

Vánoční hra ve sboru Brno I

Mládež připravuje každoročně vánoční hru a dělá to výborně. Je to spousta práce, za kterou jsme jí moc vděční. Letos vybrala scénář od Michala Kitty s názvem Vánoční blues. Do přípravy budou zapojeni i konfirmandi a mnozí další. Tak se těšte na 18. prosinec, kdy v rámci bohoslužeb v Betlémském kostele od 10:00 hodin budou zvěstovat děti evangelium.

Koncerty v ČK a BK v prosinci 2022

- 4.12. Betlémský kostel 18:00
Vánoční koncert zpěváka a herce Tomáše Vaňka a jeho hostů, kterými budou hvězda Městského divadla Brno Ivana Vaňková a dětský pěvecký sbor ZUŠ Veveří.
- 7.12. Červený kostel 18:00
Adventní koncert žáků čtyř brněnských základních uměleckých škol
- 8.12. Červený kostel 18:00
Adventní koncert. Ženský pěvecký sbor Mladost a hosté
- 9.12. Červený kostel 19:30
Vánoční koncert. Ženský pěvecký sbor Auris brunensis
- 10.12. Červený kostel 18:00
Vánoční koncert o.s. LOGO. Dětský pěvecký sbor Primavera
- 11.12. Červený kostel 18:00
Vánoční koncert dětského národopisného souboru Valášek
- 13.12. Červený kostel 18:00
Vánoční koncert Aleše Slaniny a jeho hostů (Zora Jandová...)
- 15.12. Červený kostel 19:00 Vánoční koncert Švédského sboru SIST
- 16.12. Červený kostel 18:00 Vánoční koncert Folklórního sdružení Jánošík
- 17. 12. Červený kostel - čas bude upřesněn, Vánoční koncert Kampanely
- 18.12. Červený kostel - čas bude upřesněn, Vánoční koncert Kampanely
- 19.12. Červený kostel 18:00 Bratříčci svatého Františka
- 20.12. Červený kostel 18:00 Bratříčci svatého Františka
- 21.12. Červený kostel 18:00 Bratříčci svatého Františka
- 22.12. Červený kostel 18:00 Bratříčci svatého Františka

Konfirmace ve sboru Brno I

Bude na 1. adventní neděli, tedy 27. listopadu. Připravuje se k ní 11 mladých žen a mužů: Luisa Malá, Vojtěch Sypták, Jan Sebastián Soběslavský, Barbora Müllerová, Adéla Vrbková, Amos Bartoloměj Macek, Tibor Vrána, Benjamin Oukropec, Tobiáš Stáhel, Vendula Burešová, Zlata Šebestová.

Někteří se trochu obávají, jiní více. Máme radost, že se něco takového děje, že ve sboru smíme vidět mladé lidi, vítat je mezi sebou. Rádi bychom jim byli oporou na jejich cestě víry. Přejeme jim, aby zažívali dobrou boží překvapení a vnímali, že životem nejdou sami.

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Brno I

Pravidelnou schůzi jsme měli v den výročí Křišťálové noci. Mluvili jsme dlouho o tom, čím ve sboru žijeme. Kde to hezky ladí a kde naopak ne. Zabývali jsme se energiemi, opravou fasády, tím, jak budeme řešit správu financí po odchodu naší účetní Slávky Járové. Na základě poptávek a různých rozhovorů jsme odsouhlasili firmu pana Topinky. Dohodli jsme se, že reformě seniorátů se bude věnovat pracovní skupina v čele s Markem Balášem. Moře času jsme věnovali novému Setkávání, které vyjde poprvé v prosinci. Jaký má časopis/sborový list cíl, ke komu bychom jej rádi dostali, kdo jej zaplatí, naplní, bude distribuovat...? Tato diskuse byla názorově bohatá a zatím ne se zcela jasným řešením. V příštím roce nás čeká volba části staršovstva, tedy i o tom jsme mluvili. Jsme vděční, že se nám ve staršovstvu dobře spolupracuje, a že starosti i radosti můžeme mezi sebou otevřeně sdílet a máme je i komu odevzdat.

Iva Květonová

Brno II

V pondělí 14. listopadu jsme měli schůzi staršovstva. Projednávali jsme mimo jiné novou podobu časopisu Setkávání, který bude mít od konce tohoto roku na starosti sestra Lenka Dobrovolná; Martina Šebestová představila plánovaný program hudebních nešporů, vzali jsme na vědomí zprávu o průběhu konventu. Dále jsme vzali na vědomí stav prací v Losově sále - momentálně jsou hotové všechny stavební práce a většina nátěrů, stále čekáme na vyschnutí základu nové podlahy. Odsouhlasili jsme usnesení, že přímé oslovení případného 2. faráře/farářky našeho sboru zahájíme až v červnu 2023, chceme nejprve vést širší diskusi o budoucnosti sboru a až potom začít jednat s případnými kandidáty; v neděli 22. 1. proběhne tzv. sborové kafe a oběd, kde bychom chtěli své představy o budoucnosti našeho sboru a kroky, které k ní navrhujeme, prodiskutovat.

Mariana Boudová

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ



Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)

Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453

email: sbor@cervenykostel.cz, <http://www.cervenykostel.cz>

kazatelé: Ondřej Macek, Iva Květonová, Jiří Gruber, faráři

kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Matoulková



Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

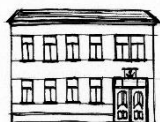
Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469

email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>

kazatelé: Martin Horák, Jarmila Řezníčková, faráři

kurátorka: Eva Kazdová

pastorační pracovnice: Marta Marková



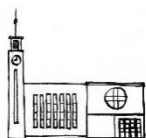
Farní sbor ČCE v Brně-Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420

email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>

kazatel: Štěpán Hájek, farář

kurátor: Jaromír Klimek



Farní sbor ČCE v Brně-Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 6, tel: 732 819 626

email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>

kazatelka: Radmila Včelná, farářka

kurátor: Miroslav Maňák



Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401

email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>

ředitel: Lenka Svobodová



Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Renata Michálková

kaplanka: Marta Židková



Filipka: Škola příběhem - církevní základní škola

Filipinského 1, 615 00 Brno-Židenice, tel: 724 955 544

email: skolafilipka@gmail.com

<https://skolafilipka.cz>

ředitelka: Ruth Konvalinková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Verze pro elektronickou distribuci. Ročník 2022 (XXIV). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 20 Kč. Roční předplatné 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.